

ДОБРИ. Мила Царкиньо, горският царь е победенъ, силитѣ му сж отнети.

ЦАРКИНЯТА. Храбри деца, благодаря ви за доброто, което направихте на всички ни. Хайде сега да вървимъ по-бърже въ двореца. Колко ще се зарадва татко!

КИКИ. Ами менъ, ами менъ какво ще правите?

ЦАРКИНЯТА. Мили Кики, ти нѣмашъ повече работа тукъ. Ела въ двореца!

ВСИЧКИ ДЕЦА. Кики, ела и ти съ насъ.

КИКИ (радостно). Ще дойда, ще дойда.

ЦАРКИНЯТА. А ти, старче, ако искашъ, ела и ти. Хората сж добри и нищо лошо нѣма да ти сторятъ. Спокойно ще си доживѣешъ старинитѣ си.

ГОРСКИЯТЪ ЦАРЬ. Не, Царкиньо! Не мога да живѣя при хората. Отнеха ми царството. Ако ми подарите живота, ще ида въ нѣкой горски пущинакъ, тамъ ще бжде за мене най-добро мѣсто!

ВСИЧКИ ДЕЦА. Хайде, Димо, Добри. Водете ни въ града. По-скоро да идеме при нашитѣ.

ДИМО. Кики, хайде напредъ!

ДОБРИ. Удряй барабана! (Димо и Добри взематъ пушкитѣ. Всички тръгватъ, Кики, Добри, Димо и Царкинята напредъ. На вратата ги срѣща мечката).

ДОБРИ. Бабо Мецо, ела и ти съ насъ!

ДИМО. Има круши и медъ колкото искашъ.

КИКИ. Хайде Мецо! (Прегръща я презъ врата и я повежда).

ВСИЧКИ. И мечката ще дойде съ насъ, и мечката! Ура!...

(Кики бие барабана. Излизатъ).

ЗАВЕСА

(Край въ шеста княжка)

Лжчезаръ Станчевъ